

2. Prezydium gminnych i powiatowych rad narodowych niezwłocznie ogłoszą w gminach i gromadach o postanowieniach niniejszej uchwały, dotyczących nowego pieniądza (Rozdział I), plac i cen (Rozdział II), przeliczenia zobowiązań oraz spłaty podatku gruntowego i FOR (Rozdział III pkt. 2, 3 i 5).

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 30 października 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1447.

INSTRUKCJA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1950 r.

w sprawie wypłat rent, emerytur, zaopatrzeń i stypendiów w związku ze zmianą systemu pieniężnego.

W celu ochrony praw osób otrzymujących renty, emerytury oraz inne stałe okresowe zaopatrzenie i stypendia, zarządza się, co następuje:

§ 1. Jeżeli Państwowy Zakład Emerytalny, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Emerytalna Polskich Kolei Państwowych, b. Spółka Bracka w Tarnowskich Górach, b. Kasa Bracka w Sosnowcu oraz organa Ministerstwa Finansów nadały przez P. K. O. przed dniem 30 października 1950 r. rentę, emeryturę lub inne stałe okresowe zaopatrzenie, a wypłata tych sum przez urzędy i agencje pocztowe następuje w dniu 30 października 1950 r. lub później, wówczas w drodze wyjątku od powszechnie obowiązujących zasad odnośnie przeliczenia złotych dotychczasowych, należy kwoty te przeliczyć w stosunku 100 zł dotychczasowych równa się 3 zł w nowym pieniądzu i w tej wysokości wypłacić.

§ 2. W związku z powyższym postanowieniem kierownicy urzędów lub agencji pocztowych wypiszą na samym przekazie zlecenie wypłaty przeliczonej w ten sposób sumy renty, emerytury lub zaopatrzenia w nowych złotych, zaopatrząc to zlecenie swym własnoręcznym podpisem.

§ 3. Urzędy i agencje pocztowe zaprowadzą rejestr tego rodzaju wypłat, wpisując datę nadania, nadawcę, odbiorcę, tytuł wypłaty, datę wypłaty, sumę przekazu w dotychczasowym i w nowym pieniądzu.

§ 4. Minister Pracy i Opieki Społecznej oraz Minister Finansów zarządza, aby osobom otrzymującym renty, emerytury i inne stałe okresowe zaopatrzenie ze środków publicznych, wypłacono jednorazowy zasiłek.

Zasiłek ten winien wynosić dla osób, na rzecz których instytucje wypłacające przekazały renty, emerytury lub inne stałe zaopatrzenia:

a) w pierwszej dekadzie miesiąca października br. 1/4 należnej renty, emerytury lub stałego innego okresowego zaopatrzenia;

b) w drugiej dekadzie miesiąca października br. — 1/2 należnej renty, emerytury lub innego stałego okresowego zaopatrzenia;

c) w trzeciej dekadzie października br. — trzy czwarte należnej renty, emerytury lub innego stałego okresowego zaopatrzenia.

§ 5. Jednorazowy zasiłek, o którym mowa w § 4, oblicza się, przeliczając wynikające stąd kwoty w złotych dotychczasowych na nowy pieniądz w stosunku 100 zł dotychczasowych równa się 3 (trzy) zł w nowym pieniądzu.

Wypłaty tych zasiłków należy dokonać jak najprędzej, ale nie później niż do dnia 15 listopada 1950 r. włącznie.

§ 6. Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki oraz Ministerstwo Zdrowia wypłaci w czasie do dnia 6 listopada 1950 r. włącznie za pośrednictwem kwestur szkół wyższych, stypendystom otrzymującym stypendia w ramach Państwowego Funduszu Stypendialnego jednorazowy dodatek w jednolitej wysokości zł 70 — bez względu na rodzaj i wysokość stypendium otrzymywanego przez stypendystę.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1448.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie wypłaty jednorazowego zasiłku wyrównawczego dla osób pobierających renty, emerytury i zaopatrzenia z funduszy publicznych.

W wykonaniu postanowień części VI pkt 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A—116 poz. 1446) oraz § 4 instrukcji Rady Ministrów z dnia 23 października 1950 r. w sprawie wypłat rent, emerytur, zaopatrzeń i stypendiów w związku ze zmianą systemu pieniężnego, (Monitor Polski Nr A—116 poz. 1447), zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom otrzymującym renty, emerytury i inne stałe okresowe zaopatrzenie ze środków publicznych, wypłacanych przez Państwowy Zakład Emerytalny, Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”, Zakład Ubezpie-

czeń Społecznych, b. Spółkę Bracką w Tarnowskich Górach, b. Kasę Bracką w Sosnowcu (Kasę Bratnią Górników w Sosnowcu), prezydium rad narodowych, banki i monopole lub jakiegokolwiek inne instytucje publiczne oraz fundusze emerytalne przyznaje się jednorazowy zasiłek według zasad przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Zasiłek ten wynosi dla osób, którym przekazano wymienione w § 1 należności:

1) w pierwszej dekadzie (t.j. od 1 do 10) października 1950 r. — 1/4 (jedną czwartą) okresowej należności,

2) w drugiej dekadzie (t.j. od 11 do 20) października 1950 r. — 1/2 (połowę) okresowej należności,

3) w trzeciej dekadzie (t.j. od 21 do 28) października 1950 r. włącznie — 3/4 (trzy czwarte) okresowej należności.

§ 3. 1. Wszystkie świadczenia okresowe, które w myśl obowiązujących zasad przypadają do wypłaty w pierwszym dniu miesiąca, uważa się za przekazane w pierwszej dekadzie października 1950 r.

2. Wszystkie świadczenia okresowe przypadające do wypłaty w innych terminach uważa się za przekazane trzeciego dnia licząc od daty nadania należności w P.K.O. lub w Urzędzie Pocztowym przez instytucję asygnującą.

3. Przy wypłatach, dokonanych w sposób inny, aniżeli przewidziany w ust. 1 i 2, datą przekazania jest data wypłaty.

§ 4. Za okresowe należności uważa się miesięczne świadczenia zasadnicze łącznie z zasiłkiem rodzinnym i należnymi dodatkami.

§ 5. Wysokość zasiłku oblicza się przeliczając należne kwoty w złotych dawnych na nowy pieniądz w stosunku za 1 zł dawny — 3 grosze w nowym pieniądzu.

§ 6. Wszystkie świadczenia zaległe wypłacane i przekazywane do wypłaty począwszy od dnia 30 października 1950 r. — oblicza się w stosunku (przewidzianym w § 5 bez względu na to, jakiego okresu dotyczą) za 1 złoty dawny 3 grosze w nowym pieniądzu.

§ 7. Wypłaty przewidziane w niniejszym zarządzeniu należy przekazać jak najprędzej, nie później jednak niż do dnia 15 listopada 1950 r. włącznie.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek

1449.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie zgłaszania walut obcych, monet złotych oraz złota i platyny.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych oraz złota i platyny, oraz zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o ustawie bez bliższego określenia, należy rozumieć ustawę z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460).

2. Powołane w niniejszym zarządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły tejże ustawy.

§ 2. Przez zgłoszenie, o którym mowa w art. 4 ustawy, rozumie się odprzedaż wartości podlegających obowiązkowi zgłoszenia bądź złożenie do Komisji Dewizowej wniosku o zezwolenie na dalsze posiadanie tych wartości.

§ 3. Zgłoszeniu do Narodowego Banku Polskiego w myśl art. 4 ustawy podlegają:

1) pieniądze mające za granicą obieg ustawowy (banknoty i monety), banknoty nie będące w obiegu lecz ustawowo wymienne, jak również opiewające na walutę obcą i płatne za granicą: czek, weksle, asygnaty kasowe, polecenia wypłat i przekazy.

2) monety złote — zarówno mające gdziekolwiek obieg ustawowy jak i nie mające nigdzie obiegu ustawowego.

3) złoto i platyna we wszelkiej postaci z wyjątkiem: wyrobów użytkowych, za które uważa się przedmioty zawierające w kraju powszechnie ze złota lub platyny wytwarzane (obrączki, pierścionki, broszki, bransoletki, łańcuszki i inna biżuteria; medaliki, krzyżki i inne przedmioty kultu religijnego; medale, order, wyroby artystyczne itp.), jeśli są zdadne do użytku zgodnie z normalnym ich przeznaczeniem, bądź mogą być uczynione zdadnymi do jakiegoż użytku bez konieczności przetopienia (są np. wyrobami użytkowymi: pęknięta obrączka, przerwany łańcuszek lub t.p., nie są natomiast wyrobami użytkowymi niekompletne części koperty od zegarka, ułamki pierścionków, obrączek itp. czyli złom złota).

§ 4. 1. Zakup lub przyjęcie do przerobu złota podlegającego zgłoszeniu, jak również przerabianie takiego zio-

ta na wyroby użytkowe jest obrotem w rozumieniu art. 9 ustawy i jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabronione.

2. Remanenty na dzień 30 października 1950 r. złota zakupionego lub przyjętego na podstawie zwoleń Komisji Dewizowej przez osoby trudniące się zawodowo rzemiosłem złotniczym lub czynnościami techniczno-dentystycznymi podlegają zgłoszeniu.

3. Remanenty te mogą być przerobione przez osoby wymienione w ust. 2 w wykonaniu ich zawodu jedynie za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

§ 5. Obowiązek zgłoszenia w rozumieniu § 2 dotyczy:

1) osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju z wyjątkiem władz, instytucji i zakładów prawa publicznego, banków, przedsiębiorstw państwowych i pod zarządem państwowym, central spółdzielni oraz spółek prawa cywilnego i handlowego w których Skarb Państwa lub osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego;

2) zamieszkałych za granicą, a przebywających czasowo w Polsce, obywateli polskich i obywateli państw obcych — odnośnie do walut obcych, monet złotych, złota i platyny, których przywozu nie mogą udowodnić zaświadczeniem o przywozie pieniędzy i walorów, wydanym przez polskie organa celne.

§ 6. We wnioskach do Komisji Dewizowej, o których mowa w § 2, należy podawać:

1) rodzaj pieniędzy, banknotów ustawowo wymiennalnych oraz innych środków płatniczych — ich walutę i kwotę,

2) rodzaj monet i oznaczoną na nich wartość,

3) rodzaj i opis przedmiotów ze złota i platyny, ich wagę brutto i próbę, jeżeli jest oznaczona.

§ 7. Nie zwalniają od obowiązków wprowadzonych ustawą jakiegokolwiek zgłoszenia, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, z wyjątkiem potwierdzonego odpowiednim zaświadczeniem zgłoszenia walorów przy wjeździe do kraju.

§ 8. 1. Posiadane w dniu 30 października 1950 r. waluty obce, monety złote, złoto i platynę należy zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu w sposób przewidziany w § 2 w terminie do dnia 13 listopada 1950 r. włącznie.

2. Waluty obce otrzymane po dniu 30 października 1950 r. w przesyłce z zagranicy należy odprzedać bądź złożyć do depozytu w terminie 7-miu dni od dnia otrzymania przesyłki.

3. Złoto i platynę, które po dniu 30 października 1950 r. utraciły charakter wyrobu użytkowego należy zgłosić w terminie 7-miu dniowym od dnia zaistnienia tego obowiązku.

4. W przypadku odmowy Komisji Dewizowej zezwolenia na dalsze posiadanie walut obcych, monet złotych, złota i platyny należy je odprzedać bądź złożyć do depozytu w terminie dni 7 od dnia zawiadomienia o odmowie.

§ 9. Tryb postępowania przy odprzedaży i przy składaniu do depozytu jak również tryb ubiegania się o zezwolenie na dalsze posiadanie ustali Narodowy Bank Polski w porozumieniu z Komisją Dewizową.

§ 10. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 205) pozostają w mocy z wyjątkiem postanowień sprzecznych z przepisami ustawy wymienionej w § 1.

§ 11. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przez Komisję Dewizową zezwolenia generalne i indywidualne na skup i sprzedaż złota uchyla się.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1450.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 października 1950 r.

w sprawie księgowego ujęcia przerachowań, wynikających ze zmiany systemu pieniężnego, oraz przeliczenia planów gospodarczych przedsiębiorstw na 1950 r.

W wykonaniu postanowień rozdziału VII pkt 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446), zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa uspołecznione, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz utrzymywane z rachunku narzutów administracyjnych dokonają w swej rachunkowości przerachowań, wynikających ze

zmiany systemu pieniężnego, stosując jedną z podanych w rozdziale I lub II metod.

R o z d z i a ł I.

§ 2. Na dzień 29 października 1950 r. sporządza się miesięczny bilans netto w dotychczasowym pieniądzu. Operacje dwóch ostatnich dni października, t.j. 30 i 31 października, mogą być zaksięgowane:

a) — pod datą 29 października po przeliczeniu odpowiednich dokumentów na dotychczasowy pieniądz, a tym samym włączone do wymienionego bilansu netto, lub

b) — pod datą 30 i 31 października w nowym pieniądzu z włączeniem w tym przypadku do obrotów następnego miesięcznego lub kwartalnego okresu sprawozdawczego.

§ 3. Obroty i salda będące podstawą miesięcznego bilansu netto, sporządzonego na dzień 29 października 1950 r., — przeliczyć należy w bilansie obrotów i sald (bilans brutto) na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100 i wprowadzić czerwonym atramentem na właściwe konta, po uprzednim zsumowaniu i uzgodnieniu zapisów w dotychczasowym pieniądzu.

R o z d z i a ł II.

§ 4. Na dzień 29 października 1950 r. — sporządza się tylko bilans obrotów i sald (bilans brutto) w dotychczasowym pieniądzu, dokonując następnie przeliczeń tych obrotów i sald na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100.

§ 5. Wykazane w przeliczonym w myśl § 4 bilansie obrotów i sald, obroty za czas od 1 stycznia do 29 października 1950 r. wprowadza się na poszczególne konta czerwonym atramentem po uprzednim zsumowaniu i uzgodnieniu zapisów w dotychczasowym pieniądzu.

Bilans netto uwzględniający przeliczone obroty jak również operacje wyrażone w nowym pieniądzu a podlegające księgowaniu po dniu 29 października 1950 r. — należy sporządzić na dzień 30 listopada 1950 r. przy bilansowaniu miesięcznym bądź na dzień 31 grudnia 1950 r. przy bilansowaniu kwartalnym.

R o z d z i a ł III.

§ 6. Salda kont kasy oraz tych należności i zobowiązań, które zgodnie z przepisami wydanymi w związku ze zmianą systemu pieniężnego podlegają przeliczeniu w stosunku 100 zł w pieniądzu dotychczasowym = 1 zł w pieniądzu nowym (mnożnik 1/100) należy (w związku z uprzednim przerechowaniem ich zgodnie z rozdziałem I i II niniejszej instrukcji przy zastosowaniu mnożnika 3/100) doprowadzić do właściwej wysokości przez przeniesienie 2/3 tych sald na konta grupy „Inne należności i zobowiązania“:

„Różnice kasowe z przerechowania“

„Różnice z tytułu należności i zobowiązań zagranicznych“

„Inne różnice z przerechowań“.

§ 7. Wypłaty jednorazowych wynagrodzeń wyrównawczych, zasiłków i dodatków, o których mowa w rozdziale VI uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) księgować należy w ciężar konta: „Jednorazowe wynagrodzenia, dodatki i zasiłki“ w grupie „Inne należności i zobowiązania“.

§ 8. Przedsiębiorstwa państwowe prowadzące księgowość w oparciu o jednolite plany kont, wprowadzone instrukcjami Przewodniczącego Państwową Komisji Planowania Gospodarczego (1F, 6F, 10F, 14F z 1949 r.), otworzą konta wymienione w §§ 6 i 7 w podgrupie 178, oznaczając je kolejno symbolami od 1730 do 1733 i uzupełniając odpowiednio wzory sprawozdań finansowych.

Inne przedsiębiorstwa uspołecznione oznaczają symbolami liczbowymi nowo otwarte konta i wprowadzą je do sprawozdań finansowych stosownie do instrukcji swych władz nadrzędnych.

§ 9. Sposób zamknięcia powyższych kont określi odrębne zarządzenie Ministra Finansów.

§ 10. Sprawozdawczość z wykonania planów po dniu 29 października 1950 r. sporządzana będzie w nowym pieniądzu zarówno w odniesieniu do danych planowych jak i faktycznego wykonania. W tym celu dane planowe na rok 1950 powinny być przeliczone przy zastosowaniu mnożnika 3/100.

§ 11. Szczegółowe zasady stosowania niniejszej instrukcji przez poszczególne przedsiębiorstwa ustalone będą w wytycznych właściwych ministrów.

§ 12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski